A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2010. december 2.*

A C-276/09. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2009. július 20-án érkezett, 2009. április 8-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Everything Everywhere Ltd,** korábban T-Mobile (UK) Ltd,

és

a **Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský és T. von Danwitz (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: angol.

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. szeptember 30-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Everything Everywhere Ltd, korábban T-Mobile (UK) Ltd, képviseletében J. Peacock QC és M. Angiolini barrister,

– az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében H. Walker, meghatalmazotti minőségben, segítője: R. Hill barrister,

– a görög kormány képviseletében S. Spyropoulos, M. Germani és V. Karra, meghatalmazotti minőségben,

– Írország képviseletében D. O'Hagan meghatalmazotti minőségben, segítője: B. Doherty barrister,

– az Európai Bizottság képviseletében R. Lyal és M. Afonso, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: hatodik irányelv) 13. cikke B. része d) pontja 1. és 3. alpontjának értelmezésére vonatkozik, amelyek előírják, hogy a hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: HÉA) alól mentes többek között a hitelek közvetítése, valamint a fizetésekre és az átutalási forgalomra vonatkozó ügyletek.

2 E kérelmet az Everything Everywhere Ltd, korábban T-Mobile (UK) Ltd (a továbbiakban: Everything Everywhere) és a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (a továbbiakban: Commissioners) között az Everything Everywhere által ügyfeleinek abban az esetben számlázott költségeknek a HÉA szempontjából történő kezelése tárgyában terjesztették elő, ha ezen ügyfelek havi számlájuk kiegyenlítése során bizonyos fizetési módokat választanak.

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

3 A hatodik irányelv 2. cikkének 1. pontja szerint a HÉA alá tartozik „az adóalany által belföldön ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás”.

4 A hatodik irányelv 13. cikkének „Egyéb adómentességek” című B. része az alábbiak szerint rendelkezik:

„Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint, hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

[...]

d) a következő ügyletek:

1. hitel nyújtása és közvetítése, valamint a hiteleknek a hitelező által történő kezelése;

[...]

3. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek a betétekre, a folyószámlákra, a fizetésekre, az átutalási forgalomra, a követelésekre, a csekkekre és az egyéb forgatható értékpapírokra vonatkoznak, kivéve a követelésbehajtást és a faktoringot;

[...]"

A nemzeti szabályozás

5 A hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 1. és 3. alpontjában szereplő mentességet az Egyesült Királyságban a hozzáadottérték-adóról szóló 1994. évi törvény (Value Added Tax Act 1994) 9. melléklete 5. csoportjának 1. és 5. pontja ültette át, amelyek mentesítik a HÉA alól az alábbiakat:

„1. [p]énz, pénzt megtestesítő értékpapír vagy pénz fizetésére szolgáló bármilyen váltó vagy kötelezvény folyósítása, átutalása vagy átvétele, valamint minden pénzre vagy hasonló fizetőeszközre vonatkozó ügylet

[...]

5. [a]z 1., 2., 3., 4. vagy 6. pontban foglalt ügyletek bármelyikével kapcsolatos közvetítő szolgáltatás nyújtása közvetítői minőségben eljáró személy által (függetlenül attól, hogy az ügylet végbemegy-e)."

6 A hozzáadottérték-adóról szóló 1994. évi törvény 9. melléklete 5. csoportjának (5)–(5B) megjegyzése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(5) Az 5. pont alkalmazásában »közvetítő szolgáltatások« alatt kell érteni az alábbi személyek egymáshoz közvetítését pénzügyi szolgáltatások tekintetében

a) pénzügyi szolgáltatásokat igénybe vevő vagy igénybe venni kívánó személyek, és

b) pénzügyi szolgáltatást nyújtó személyek,

ideértve (az 1., 2., 3. vagy 4. pont hatálya alá tartozó pénzügyi szolgáltatások esetén) a fenti pénzügyi szolgáltatások nyújtásáról szóló szerződések megkötését előkészítő munkák elvégzését, ide nem értve azonban a piackutatási, terméktervezési, hirdetési, promóciós vagy ehhez hasonló szolgáltatásokat, vagy az ilyen tevékenységekkel kapcsolatos tájékoztatás összegyűjtését, összevetését és biztosítását.

(5A) Az 5. pont alkalmazásában valamely személy akkor minősül »közvetítői minőségben eljáró« személynek, ha az alábbiak között jár el közvetítőként, vagy közvetítők egyikeként:

a) pénzügyi szolgáltatásokat biztosító személy, és

b) pénzügyi szolgáltatásokat igénybe vevő vagy igénybe venni kívánó személy

[...]

(5B) Az 5. és 5A . megjegyzések alkalmazásában »pénzügyi szolgáltatás« alatt az 1., 2., 3., 4. vagy 6. pont hatálya alá tartozó bármely ügylet lebonyolítását kell érteni."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

7 Az Everything Everywhere a távközlési ágazatban működő vállalkozás, amely mobiltelefon-szolgáltatásokat nyújt. Szolgáltatásai igénybevétele érdekében az ügyfelek ügyfélszámlájukon történő jóváírással vagy a számlázási időszak végén fizethetnek. Az utóbbi esetben az Everything Everywhere havi számlát küld ügyfeleinek, amelyet azok különböző módokon egyenlíthetnek ki. Az ügyfelek tehát az alábbi fizetési módok közül választhatnak:

– a „közvetlen beszedés" rendszere szerint végzett levonás;

– a Bankers' Automated Clearing System (BACS) (bankközi automatizált elszámolóház rendszer, a továbbiakban: BACS átutalás) közvetítésével teljesített átutalás;

– bankkártyával vagy hitelkártyával, telefonon vagy interneten keresztül teljesített fizetés;

– a fizetések átvételére felhatalmazott megbízottként eljáró harmadik személy közvetítésével, például postahivatal („Post Office") pénztárában;

– postán küldött csekkel, vagy

– az Everything Everywhere bankja, azaz a HSBC Bank plc fiókjában vagy bármely más bankfiókban az Everything Everywhere számlájának javára történő pénztári befizetéssel.

8 Ha valamely ügyfél közvetlen beszedési megbízás vagy BACS átutalás útján egyenlíti ki számláját, az Everything Everywhere nem számít fel többletköltséget a számára.

9 A „közvetlen beszedés" rendszere útján történő levonás feltételezi a „közvetlen beszedési megbízást", azaz az ügyfél által a bankjának adott állandó utasítást arra nézve, hogy az Everything Everywhere kérésére fizetéseket teljesítsen. Ezen az alapon az utóbbi minden esedékes fizetéskor arra törekszik, hogy az említett banknál a BACS útján elérje az ügyfél által fizetendő összeg átutalását. A BACS átutalást minden esetben az ügyfél kezdeményezésére teljesítik, aki utasítja a bankját meghatározott összegnek a számlájáról az Everything Everywhere számlájára történő átutalására.

10 Ezzel szemben a jelen ítélet 7. pontjában említett egyéb fizetési módok útján teljesített valamennyi fizetés esetén a következő hónapban 3 GBP többletösszeget számláznak ki, amelyet az Everything Everywhere „separate payment handling charge" (külön fizetéskezelési díj, a továbbiakban SPHC) elnevezéssel tüntet fel.

11 A SPHC-t tehát azon ügyfélnek számlázzák ki, aki bankkártyával vagy hitelkártyával fizet, és ezzel telefonon vagy az interneten olyan informatikai folyamatot indít el, amely a fizetendő összegnek a kártyát kibocsátó banktól az Everything Everywhere bankszámlájára történő átutalását eredményezi. Ugyanez valósul meg készpénzes

fizetés esetén, amelyre vagy valamely bankfiókban, vagy a fizetések átvételére felhatalmazott megbízottnál, például postahivatalban kerül sor, amellyel az Everything Everywhere megállapodást kötött az ilyen fizetéseknek a számára történő átvételéről. Az Everything Everywhere a mobiltelefon-szolgáltatásaiért csekkel – vagy a csekknek a választásuk szerinti bank fiókjában történő átadásával, vagy annak az Everything Everywhere bankja részére az utóbbi előre nyomtatott címével ellátott borítékban történő elküldésével – fizető ügyfeleinek is kiszámlázza az SPHC-t.

12 Az SPHC-ről az Everything Everywhere által alkalmazott általános szerződési feltételek rendelkeznek. Említésre kerülnek az Everything Everywhere díjszabásáról szóló hirdetményekben és az utóbbi internetes oldalán is. Az Everything Everywhere ügyfeleinek hozzávetőleg 28%-a választ a „közvetlen beszedés" rendszerétől vagy a BACS átutalástól eltérő fizetési módot, következésképpen köteles lesz az SPHC fizetésére.

13 Az SPHC nem alkalmazandó sem azokra az ügyfelekre, akik ügyfélszámlájukon történő jóváírással előre fizetnek valamennyi mobiltelefon-szolgáltatásért, sem pedig az üzleti ügyfelekre.

14 Az Everything Everywhere úgy véli, hogy az SPHC-t visszterhesen teljesített fizetéskezelési szolgáltatás ellenértékének kell tekinteni, amely ezért a hatodik irányelv 13. cikke B. részének d) pontja alapján mentes a HÉA alól. 2005 augusztusában benyújtott kérelmével az Everything Everywhere 4 063 228,08 GBP összegű igényt kívánt érvényesíteni, amely az SPCH-re vonatkozó előzetesen felszámított adó túlfizetésének összegének felelt meg a 2003. augusztus és 2005. július közötti időszak tekintetében. A Commissioners elutasította e kérelmet. Az Everything Everywhere ezen elutasítás ellen jogorvoslati kérelmet nyújtott be a VAT and Duties Tribunalhoz, amely helybenhagyta a Commissioners határozatát, és úgy ítélte, hogy az SPHC HÉA-köteles.

15 Az Everything Everywhere fellebbezést nyújtott be a VAT and Duties Tribunal határozata ellen a kérdést előterjesztő bíróság előtt. Az utóbbi szerint a jogvita tárgya lényegében az a kérdés, hogy az SPHC a távközlési szolgáltatás nyújtásától elkülönült, és a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 1. vagy 3. alpontja szerinti adómentesség hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtás ellenértékének minősül-e.

16 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat különösen arra, hogy az alapeljárás felei elismerték, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontját a Bíróság a C-2/95. sz. SDC-ügyben 1997. június 5-én hozott ítéletében (EBHT 1997., I-3017. o.), különösen annak 53. és 66. pontjában már korábban értelmezte, ahol a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az „átutalásra vonatkozó ügyletnél" a nyújtott szolgáltatásoknak pénzátutalással kell járniuk, és változást kell eredményezniük a jogi és pénzügyi helyzetben. Mindazonáltal a felek álláspontja eltért a telkintetben, hogy mit kell érteni a fenti megfogalmazás alatt.

17 Mivel úgy ítélte meg, hogy az alapügy tárgyát képező jogvita megoldása az uniós jog értelmezésétől függ, a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1. Melyek annak az adómentes szolgáltatásnak a jellemzői, amely »pénzátutalással [...] jár[...], és változást [...] eredményez[...] a jogi és pénzügyi helyzetben«? Különösen:

a) Alkalmazandó-e az adómentesség azokra a szolgáltatásokra amelyeket egyébiránt pénzügyi intézményeknek nem kellene nyújtani, mint i. az egyik számla megterhelése, ii. másik számlán ezzel megegyező összeg jóváírása, vagy iii. az i. és ii. közötti közbenső művelet teljesítése?

b) Alkalmazandó-e az adómentesség azokra a szolgáltatásokra, melyek nem tartalmazzák az egyik számla megterhelésére és a másik számlán ezzel megegyező összeg jóváírására irányuló műveletek teljesítését, de amelyek az átutalás teljesülése esetén ezen átutalás okának tekinthetők?

2. A hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontjában foglalt, »fizetésekre [vagy] átutalási forgalomra vonatkozó ügyletek« tekintetében érvényesülő adómentesség alkalmazandó-e a hitelkártyákkal és bankkártyákkal teljesített kifizetések fogadására és feldolgozására irányuló, az adóalany által a jelen ügyben nyújtotthoz hasonló szolgáltatásra? Különösen abban az esetben, ha az elszámolási fájlok adóalany általi továbbítása minden nap végén automatikusan azzal jár, hogy az ügyfél számláját megterhelik, az adóalany számláján pedig jóváírják ezt az összeget, ezek a szolgáltatások adómentességet élveznek-e a 13. cikk B. része d) pontjának 3. alpontja alapján?

3. A 2. kérdésre adott válasz függ-e attól, hogy az adóalany maga szerzi-e meg a folyamatos továbbításhoz szükséges engedélyezési kódokat, vagy ezeket a kódokat az elfogadó bankjának megbízottján keresztül szerzi be?

4. A hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontjában foglalt, »hitelközvetítésre« vonatkozó adómentesség alkalmazandó-e azokra a szolgáltatásokra, amelyeket az adóalany a hitelkártyás fizetések vonatkozásában a jelen ügyben nyújt, ahol ezen szolgáltatások eredményeként az ügyfél hitelkártyájának egyenlegét további hitelösszegekkel terhelik meg?

5. A »fizetésekre [vagy] átutalási forgalomra vonatkozó ügyletek« tekintetében érvényesülő adómentesség alkalmazandó-e a fizetések független megbízottak igénybevételével történő fogadásával és feldolgozásával kapcsolatos olyan szolgáltatásokra, amelyeket a jelen ügyben az adóalany (a postahivatalokon és a fizetési pontokon keresztül) kínál?

6. A »fizetésekre [vagy] átutalási forgalomra vonatkozó ügyletek« tekintetében érvényesülő adómentesség alkalmazandó-e az adóalany vagy megbízottja által elküldött csekkel történő olyan fizetések kézhezvételével és feldolgozásával kapcsolatos szolgáltatásokra, amely fizetéseket az adóalanynak és bankjának is fel kell dolgoznia?

7. A »fizetésekre [vagy] átutalási forgalomra vonatkozó ügyletek« tekintetében érvényesülő adómentesség alkalmazandó-e az adóalany által a jelen ügyben nyújtott olyan szolgáltatásokra, amelyeket a bank pénztárában teljesítettek, és a bankrendszeren keresztül az adóalany bankszámláján jóváírt befizetések fogadására és feldolgozására vonatkoznak?

8. Milyen különleges tényezőket kell figyelembe venni annak eldöntésekor, hogy valamely díj (mint például a fizetéskezelési díj a jelen ügyben), amelyet az adóalany az ügyfelével szemben annak azon választása szerint számít fel, hogy az ügyfél bizonyos fizetési módot alkalmazva fizet-e az adóalanynak, és amely önállóan szerepel a szerződéses dokumentációban, és külön tételként tüntetik fel az ügyfelek felé kibocsátott számlákon, a HÉA szempontjából elkülönülő szolgáltatásnak minősül-e?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

18 Kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy egyrészről a SPHC az Everything Everywhere által ügyfelei részére nyújtott olyan szolgáltatás ellenértékének minősül-e, amely a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 1. alpontjában (negyedik kérdés) vagy az említett 13. cikk B. része d) pontjának 3. alpontjában (1–3. és 5–7. kérdés) szereplő mentességek hatálya alá tartozik) másrészről pedig arra, hogy az említett szolgáltatás elkülönül-e a mobiltelefon-szolgáltatások nyújtásától (nyolcadik kérdés).

19 Tekintettel arra, hogy a mobiltelefon-szolgáltatások nyújtásától elkülönült ilyen szolgáltatásnyújtás hiányában a SPHC osztja az utóbbi szolgáltatásokért fizetendő összegek adójogi sorsát (lásd ebben az értelemben a C-349/96. sz. CPP-ügyben 1999. február 25-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-973. o.] 32. pontját és a C-453/05. sz. Ludwig-ügyben 2007. február 21-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-5083. o.] 20. pontját), először a nyolcadik kérdést kell megvizsgálni.

A nyolcadik kérdésről

20 E kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a HÉA beszedése és különösen a hatodik irányelvben szereplő adómentességekkel kapcsolatos rendelkezések alkalmazása szempontjából a távközlési szolgáltatások nyújtója által ügyfeleinek abban az esetben kiszámlázott további díjak, ha azok bizonyos fizetési módokat alkalmaznak, az említett szolgáltató által ügyfeleinek nyújtott olyan fizetéskezelési szolgáltatások ellenértékének minősülnek-e, amelyeket a távközlési szolgáltatások nyújtásától elkülönülő szolgáltatásnak kell tekinteni.

21 A hatodik irányelv 2. cikkéből az következik, hogy általában valamennyi ügyletet különállónak és függetlennek kell tekinteni (lásd különösen a fent hivatkozott CPP-ügyben hozott ítélet 29. pontját, a C-111/05. sz. Aktiebolaget NN ügyben 2007. március 29-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-2697. o.] 22. pontját és a C-461/08. sz. Don Bosco Onroerend Goed ügyben 2009. november 19-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-11079. o.] 35. pontját).

22 A gazdasági szempontból egyetlen szolgáltatásból álló ügyletet azonban a HÉA-rendszer működőképességének megőrzése miatt nem szabad mesterségesen elemekre bontani (lásd különösen a fent hivatkozott CPP-ügyben hozott ítélet 29. pontját, a fent hivatkozott Aktiebolaget NN ügyben hozott ítélet 22. pontját és a C-242/08. sz. Swiss Re Germany Holding ügyben 2009. október 22-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-10099. o.] 51. pontját).

23 Ezenfelül bizonyos körülmények között, több alakilag különálló olyan szolgáltatást, amelyeket külön-külön nyújthatnak, és ennek megfelelően önmagukban adókötelesnek vagy adómentesnek minősülhetnek, egyetlen ügyletnek kell tekinteni abban az esetben, ha e szolgáltatások egymástól nem függetlenek (lásd a C-425/06. sz. Part Service ügyben 2008. február 21-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-897. o.] 51. pontját; a C-572/07. sz. RLRE Tellmer Property ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-4983. o.] 18. pontját és a fent hivatkozott Don Bosco Onroerend Goed ügyben hozott ítélet 36. pontját).

24 Ez az eset áll fenn különösen akkor, ha egy vagy több elem egyetlen főszolgáltatást alkot, míg a többi elemet úgy kell tekinteni, mint amelyek egy vagy több, a főszolgáltatás adójogi sorsát osztó járulékos szolgáltatást képeznek (lásd különösen a fent hivatkozott CPP-ügyben hozott ítélet 30. pontját, a C-34/99. sz. Primback-ügyben 2001. május 15-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-3833. o.] 45. pontját és a fent hivatkozott RLRE Tellmer Property ügyben hozott ítélet 18. pontját, valamint a C-231/07. és C-232/07. sz., Tiercé Ladbroke és Derby ügyben 2008. május 14-én hozott végzés 21. pontját).

25 A szolgáltatást különösen akkor kell a főszolgáltatáshoz kapcsolódó, járulékos szolgáltatásnak tekinteni, ha nem önálló célként jelenik meg az ügyfelek számára, hanem arra szolgál, hogy a szolgáltatásnyújtó főszolgáltatását a lehető legjobb feltételek mellett tudják igénybe venni (lásd különösen a fent hivatkozott CPP-ügyben hozott ítélet 30. pontját, a fent hivatkozott Primback-ügyben hozott ítélet 45. pontját és a fent hivatkozott RLRE Tellmer Property ügyben hozott ítélet 18. pontját, valamint a fent hivatkozott Tiercé Ladbroke és Derby ügyben hozott végzés 21. pontját).

26 Annak meghatározása érdekében, hogy az adóalany az átlagos fogyasztóként elképzelt fogyasztó részére több különálló főszolgáltatást vagy egyetlen szolgáltatást teljesít, meg kell állapítani a szóban forgó ügyletre jellemző elemeket, és figyelembe kell venni azon körülmények összességét, amelyek között végbemegy (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott CPP-ügyben hozott ítélet 28. és 29. pontját; a fent hivatkozott Aktiebolaget NN ügyben hozott ítélet 21. és 22. pontját, a fent hivatkozott Ludwig-ügyben hozott ítélet 17. pontját, valamint a fent hivatkozott Tiercé Ladbroke és Derby ügyben hozott végzés 19. és 20. pontját).

27 Az alapügyet illetően meg kell állapítani, hogy az Everything Everywhere-hez hasonló szolgáltató által az ügyfelei részére nyújtott főszolgáltatás a mobiltelefon-szolgáltatás. Az e vállalkozás által az említett szolgáltatás számlázása során végzett tevékenység, különösen olyan infrastruktúrának az ügyfelei rendelkezésére bocsátása, amely lehetővé teszi számukra a számláknak nem csupán „közvetlen beszedés" vagy BACS-átutalás útján, hanem hitelkártyával, csekkel vagy készpénzzel történő kiegyenlítését is, ezen ügyfelek számára önmagában nem cél. Azon állítólagos szolgáltatásnyújtáshoz, amelyet az ügyfelek a mobiltelefon-szolgáltatás használatától függetlenül nem vehetnek igénybe, az utóbbiak szempontjából az említett szolgáltatáshoz képest nem fűződik önálló érdek. E szolgáltatásnyújtás csupán azt a lehetőséget kínálja számukra, hogy mobiltelefon-számláikat a számukra legkényelmesebbnek tűnő fizetési módszerrel egyenlítsék ki, egyébiránt pedig lehetővé teszi a szolgáltatásnyújtó számára, hogy növelje a főszolgáltatásként nyújtott szolgáltatása mennyiségét (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Primback-ügyben hozott ítélet 47. pontját).

28 Ezenfelül a fizetés átvétele, valamint annak kezelése szorosan kapcsolódik minden ellenérték fejében történő szolgáltatásnyújtáshoz. Az ilyen szolgáltatással együtt jár, hogy a szolgáltatásnyújtó kéri a fizetést, és megteszi a szükséges erőfeszítéseket abból a célból, hogy az ügyfél a nyújtott szolgáltatás ellenértékeként ténylegesen fizetést teljesíthessen. Főszabály szerint a szolgáltatásnyújtás valamennyi fizetési módja maga után vonja, hogy a szolgáltató bizonyos intézkedéseket tesz a fizetés kezelése érdekében, még ha ezen intézkedések terjedelme az egyes fizetési módok szerint el is térhet egymástól. A különböző fizetési módoknak az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szereplő leírása szerint, még ha a „közvetlen beszedés" rendszere útján teljesített fizetés a tényleges kifizetés érdekében szükségessé is teszi a hitelező intézkedését, az abban áll, hogy az utóbbi felhasználja a neki adott megbízást, és az érintett ügyfél bankjától kéri az őt megillető összeg átutalásának teljesítését (lásd ebben az értelemben a C-175/09. sz. AXA UK ügyben 2010. október 28-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-10701. o.] 9., 10. és 33. pontját).

29 A nyolcadik előterjesztett kérdésben hangsúlyozott azon körülmény, amely szerint az állítólagos pénzügyi szolgáltatás külön árát a szerződéses dokumentum ilyenként

azonosítja, és az ügyfelek részére kibocsátott számlák elkülönítve részletezik, nem meghatározó. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis az a körülmény, hogy egyetlen árat számláztak, vagy szerződéses úton különálló árakról rendelkeztek, nem döntő jelentőségű annak meghatározása érdekében, hogy két vagy több elkülönülő és független ügylet, vagy pedig egyetlen gazdasági ügylet létezésére kell-e következtetni (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott CPP-ügyben hozott ítélet 31. pontját, valamint a C-41/04. sz. Levob Verzekeringen és OV Bank ügyben 2005. október 27-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-9433. o.] 25. pontját).

30 A fentiekből következik, hogy az Everything Everywhere azon ügyfelei, akik mobiltelefon-számlájukat az SPHC beszedésével járó egyik fizetési mód használatával egyenlítik ki, nem kívánnak két különálló szolgáltatást – azaz mobiltelefon-szolgáltatást és a befizetéseik kezelésének biztosítására irányuló szolgáltatást – vásárolni. Az ügyfél szempontjából a távközlési szolgáltatások nyújtója által ügyfeleinek – az említett szolgáltatások bizonyos fizetési módon történő kiegyenlítése során – állítólagosan nyújtott, az utóbbiak befizetéseinek kezelésére irányuló szolgáltatást az alapügyben fennállókhoz hasonló körülmények között a HÉA szempontjából az említett távközlési szolgáltatásokhoz képest járulékosnak kell tekinteni (lásd analógia útján a C-308/96. és C-94/97. sz., Madgett és Baldwin egyesített ügyekben 1998. október 22-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-6229. o.] 24. és 25. pontja).

31 E következtetést nem gyengíti a HÉA-rendszer lényegéhez tartozó adósemlegesség elve, amellyel ellentétes, ha az egymással versenyző hasonló szolgáltatásokat a HÉA szempontjából eltérően kezelik (lásd különösen a C-94/09. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2010. május 6-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-4261. o.] 40. pontját és a C-58/09. sz. Leo-Libera ügyben 2010. június 10-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-5189. o.] 34. pontját), tekintettel arra, hogy az Everything Everywhere helyzete teljes mértékben eltér az olyan gazdasági szereplő helyzetétől, amely főszolgáltatásként nyújt ügyfeleinek pénzügyi szolgáltatásokat.

32 Következésképpen a nyolcadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a HÉA felszámítása szempontjából a távközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató által ügyfeleinek abban az esetben számlázott többletköltségek, amikor ezen ügyfelek az említett szolgáltatásokért nem a „közvetlen beszedés" rendszere útján vagy a BACS közvetítésével történő átutalással, hanem hitelkártyával, bankkártyával, csekkel vagy valamely bankfiókban, illetve a szolgáltatásnyújtó javára fizetések átvételére felhatalmazott megbízottnál készpénzben fizetnek, nem minősülnek a távközlési szolgáltatások nyújtásában álló főszolgáltatás nyújtásától elkülönült és független szolgáltatásnyújtás ellenértékének.

Az 1–7. kérdésről

33 A nyolcadik kérdésre adott válaszra tekintettel az 1–7. kérdésre szükségtelen válaszolni.

A költségekről

34 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A hozzáadottérték-adó felszámítása szempontjából a távközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató által ügyfeleinek abban az esetben számlázott többletköltségek, amikor ezen ügyfelek az említett szolgáltatásokért nem a „közvetlen beszedés" rendszere útján vagy a Bankers' Automated Clearing System közvetítésével történő átutalással, hanem hitelkártyával, bankkártyával, csekkel vagy valamely bankfiókban, illetve a szolgáltatásnyújtó javára fizetések átvételére felhatalmazott megbízottnál készpénzben fizetnek, nem minősülnek a távközlési szolgáltatások nyújtásában álló főszolgáltatás nyújtásától elkülönült és független szolgáltatásnyújtás ellenértékének.

Aláírások